

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳.۱.۳۱

سید عظیم حسینی

مروری بر عضویت افغانستان در سازمان تجارت جهانی

قسمت چهارم

بتاریخ اول جنوری ۱۹۹۵ سازمان تجارت جهانی (World Trade Organization) برای تسهیل تجارت آزاد ایجاد شد. همچنان اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۲ یورو پول مشترک بین ۱۳ کشور عضو را معرفی کرد، توافق نامه تجارت آزاد امریکای مرکزی، شامل ایالات متحده و جمهوری دومینیک در سال ۲۰۰۵ انعقاد شد.

سازمان تجارت جهانی یک سازمان بین المللی است؛ که قوانین جهانی تجارت را تنظیم و اختلافات بین اعضا را حل و فصل می کند. اعضای سازمان تجارت جهانی کشورهایی هستند که موافقت نامه های (حدود ۳۰ موافقت نامه) این سازمان را امضا کرده اند. مقر سازمان تجارت جهانی در ژینو، سویس قرار دارد. تا ۲۶ اپریل ۲۰۱۵ اعضای این سازمان ۱۶۱ به کشور میرسید. لیبریا بتاريخ ۱۶ دسمبر ۲۰۱۵ در نایروبی به عنوان ۱۶۲مین عضو سازمان تجارت جهانی پذیرفته شد.

شرایط عضویت در سازمان تجارت جهانی:

هرکشوری میتواند بعد از طی مراحل و پذیرفتن اصول و معاهدات متعددی که قبلاً مورد قبول کشورهای عضو واقع گردیده است عضویت در سازمان تجارت جهانی را کسب نماید. این مراحل در برگیرنده اقدامات آتی میباشد:

- ✓ ارائه تقاضای کشور تقاضا کننده برای عضویت؛
- ✓ پذیرش درخواست (الحاق به عنوان عضو ناظر)؛
- ✓ ترتیب و ارائه گزارش سیاست های تجاری کشور در زمان معین؛
- ✓ ایجاد گروپ کاری الحاق به سازمان؛ و
- ✓ انجام مذاکرات دوجانبه و چندجانبه به منظور تعیین شرایط عضویت و حصول توافق برای الحاق.

اهداف سازمان تجارت جهانی:

اهداف سازمان تجارت جهانی همان اهداف گات یا موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت است با اضافه موضوعاتی چون خدمات و بخصوص استفاده از منابع جهانی به حمایت از محیط زیست و رشد پایدار که در اهداف سازمان تجارت جهانی تسجیل گردیده است. خلاصه اهداف سازمان تجارت جهانی:

- ارتقای سطح زندگی شهروندان کشورهای عضو.
- تامین اشتغال کامل در کشورهای عضو.
- انجام مذاکرات تجاری چندجانبه.
- توسعه تولید و تجارت و بهترین بهره‌وری از منابع جهانی.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

- دستیابی به توسعه پایدار با بهترین بهره‌برداری از منابع.
- حفظ محیط زیست.
- افزایش سهم کشورهای در حال توسعه و کمترانکشاف یافته در رشد تجارت بین‌المللی.
- بررسی و ارزیابی سیاستهای تجاری اعضاء.
- همکاری با دیگر سازمانهای بین‌المللی در زمینه مدیریت اقتصاد جهانی.
- کمک به کشورهای در حال رشد و اقتصادهای در حال گذار جهت برخورداری از مزایای نظام تجارت چندجانبه.

اصول سازمان تجارت جهانی:

سازمان جهانی تجارت نیل به این اهداف را بر مبنای اصولی همچون اصل عدم تبعیض، اصل آزاد سازی تجاری، اصل تجارت عادلانه، اصل شفافیت، اصل رفتار ویژه و متفاوت با کشورهای در حال توسعه تعقیب می‌کند. البته باید توجه داشت که بر این اصول استثنائات زیادی وارد شده است و اینطور نیست که همه کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی با هر سطحی از توسعه اقتصادی و یا هر میزان از حجم اقتصاد و تجارت به یک اندازه ملزم به رعایت این اصول باشند. این سازمان اصول خاصی برای ورود دارد که "کشورهای عضو می‌بایست به این اصول پایبند باشند" و در صورت پایبند نبودن، مجازات‌هایی علیه این کشورها اعمال می‌شود. مهم‌ترین این اصول عبارت‌اند از:

- ۱- اصل عدم تبعیض و اصل دولت کامله الوداد (به معنی (MOST FAVORED NATION) CLAUSE): طبق این اصل، اگر کشوری امتیاز بازرگانی یا تعرفه‌ای را در مورد یکی از کشورهای عضو اعمال نماید، این امتیاز یا تعرفه می‌بایست در مورد تمام شرکای تجاری عضو سازمان تجارت جهانی تعمیم یابد. البته این اصل یک استثناء نیز دارد که به همگرایی‌های اقتصادی مانند اتحادیه‌های گمرکی بین چند کشور مربوط می‌شود. این استثناء بدینمعناست که سازمان تجارت جهانی، سایر پیمان‌های تجاری (مانند اتحادیه اروپا یا نفتا) را نیز به رسمیت می‌شناسد.
- ۲- استفاده از محدودیت‌های غیرتعرفه‌ای در تجارت همچون سهمیه‌بندی و صدور پروانه واردات ممنوع است و کشورها تنها با استفاده از وضع تعرفه‌های گمرکی مجازند از صنایع داخلی حمایت نمایند.
- ۳- پس از حذف موانع تجاری غیرتعرفه‌ای، کشورها می‌بایست تعرفه‌های گمرکی خود را تثبیت نمایند و به تدریج آن را کاهش دهند. البته این اصل نیز در مورد محصولات کشاورزی در کشورهای که با مشکلات در پرداخت‌ها مواجه هستند، استثناء قابل شده است.
- ۴- برای کمک به رقابت محصولات تولیدی در کشورهای در حال توسعه، برقراری نظام تعرفه‌های ترجیحی با هدف اعطای امتیازات تجاری به بعضی از فرآورده‌های این کشورها مجاز است.
- ۵- کشورها مجاز به انجام هرگونه اقدامی که جنبه فروش زیر قیمت تمام شده (DUMPING) داشته باشد، نیستند.
- ۶- لازم است کشورها در مورد کالاهای داخلی و وارداتی رفتار کاملاً یکسانی داشته باشند.
- ۷- انجام مشورت در مورد سیاست‌های بازرگانی با دیگر اعضاء و حل و فصل اختلافات ناشی از روابط تجاری از طریق مذاکره ادامه دارد.